

NUMĂR TEST: 3

Facultatea de Drept
EXAMEN DE LICENȚĂ - 10 februarie 2020 - PROBA 1
"Instituții fundamentale în drept privat și public"

1. Efectul repunerii în termenul de prescripție constă în:

- a) socotirea prescripției ca neîmplinită;
- b) reluarea cursului prescripției;
- c) soluționarea cauzei pe fond, în măsura în care prescripția nu a fost invocată de către cel în folosul caruia curge.

2. Este supusă prescripției extinctive:

- a) cererea de revocare a legatului;
- b) excepția de reducere a liberalităților excesive;
- c) petiția de ereditate.

3. Spre deosebire de condiția rezolutorie, sarcina:

- a) nu afectează nașterea dreptului;
- b) nu operează de drept;
- c) trebuie să nu fie ilicită sau imorală.

4. Dacă A se obligă față de B să îi vândă un câine de rasă care obținuse un premiu la un concurs, atunci:

- a) în cazul în care, după semnarea contractului, A constată că acel câine îi fusese sustras din adăpost, cu o săptămână înainte, contractul va fi nul;
- b) dacă, după încheierea contractului și până la data stabilită pentru predare, câinele s-a îmbolnăvit grav, datorită suprasolicității la care fusese supus prin participarea la competiții succesive, B va putea obține anularea contractului;
- c) dacă, înainte de data stabilită pentru predare, câinele decedează din cauza contactării unui virus letal, A se va putea elibera prin remiterea unui alt câine, de aceeași rasă.

5. Dacă pâna la împlinirea termenului general de prescripție mai erau 4 luni, dar a intervenit o cauză de suspendare pentru o lună, termenul de prescripție se va împlini:

- a) după 4 luni de la încetarea cauzei de suspendare;
- b) după 2 luni de la încetarea cauzei de suspendare;
- c) după 6 luni de la încetarea cauzei de suspendare.

6. Anulabilitatea unui act pentru lipsa capacității depline de exercițiu poate fi invocată de către:

- a) cocontractantul major de bună-credință care a încheiat actul cu o persoană cu capacitate de exercițiu restrânsă;
- b) reprezentantul legal al minorului lipsit de capacitate de exercițiu, pe cale de acțiune;
- c) minorul în cauză, singur, pe cale de excepție, însă numai dacă are peste 14 ani.

7. În ipoteza actelor juridice bilaterale, dolul:

- a) nu constituie viciu de consimțământ dacă provine de la reprezentantul celeilalte părți;
- b) nu conduce la anularea actului decât dacă eroarea în care s-a aflat cel al cărui consimțământ a fost viciat a fost esențială;
- c) conferă celui al cărui consimțământ a fost viciat de către cealaltă parte dreptul de a pretinde, în afară de anularea actului juridic, și daune-interese.

-
- 8. A i-a închiriat lui B apartamentul său pentru un an de zile, iar B i-a subînchiriat apartamentul lui C, pentru o perioadă de 2 luni, cât a fost plecat din localitate, astfel că:**
- A poate să pretindă obligarea lui C la plata chiriei pe care acesta i-o datora lui B, dacă nici B nu-i plătitise lui A chiria;
 - A poate să se îndrepte doar împotriva lui B, întrucât, C fiind terț față de contractul încheiat între B și A, acesta nu poate fi obligat la plată de către A;
 - A va putea pretinde obligarea lui C la plata chiriei datorate de B, urmând ca apoi C să se îndrepte cu o acțiune în regres împotriva lui B, pentru recuperarea diferenței dintre chiria datorată de el lui B și cea datorată de B față de A.
-
- 9. Dacă la încheierea unui contract de depozit nu s-a realizat predarea bunului care îi forma obiectul, atunci:**
- contractul este nul absolut, pe motiv că are o cauză falsă;
 - contractul va fi considerat valabil încheiat, însă va putea fi desfășurat pe calea rezoluțiunii pentru neexecutarea obligației de predare;
 - contractul este anulabil pentru lipsa scopului imediat.
-
- 10. Renunțarea la prescripția extinctivă:**
- poate fi exprimată atât în mod expres cât și tacit;
 - produce efecte în privința celui ce a făcut-o și a celor obligați împreună cu dânsul;
 - poate fi realizată înainte de data la care a început să curgă termenul de prescripție.
-
- 11. Acțiunea în tăgăda paternității se prescrie:**
- la 3 ani de la nașterea copilului, dacă acțiunea este promovată de către mama copilului;
 - la 1 an de când soțul mamei află că este posibil să nu fie tatăl copilului și promovează acțiunea;
 - la 3 ani de când prezumtivul tată a aflat de nașterea copilului și promovează acțiunea.
-
- 12. Prescripția dreptului material la acțiunea în anularea unui act juridic civil începe să curgă, după caz:**
- de la data încetării violenței exercitate pentru încheierea actului asupra persoanei îndreptățite să ceară anularea, indiferent cât timp a trecut de la data încheierii actului;
 - de la data când persoana îndreptățită să ceară anularea, reprezentantul sau ocrotitorul său legal a aflat de exercitarea manoperelor dolosive, dar nu mai târziu de 18 luni de la data încheierii actului;
 - de la data când persoana îndreptățită să ceară anularea, reprezentantul sau ocrotitorul său legal a cunoscut caracterul lezionar al actului, dar nu mai târziu de 18 luni de la data încheierii actului.
-
- 13. Clauzele care sunt de natură să atragă nulitatea parțială a actului juridic:**
- conțin obligații care, prin natura lor, sunt esențiale;
 - nu sunt considerate nescrise;
 - sunt determinante pentru încheierea contractului.
-
- 14. Constituie termen de decădere termenul de 1 an prevăzut pentru:**
- exercitarea dreptului de a accepta sau de a renunța la o succesiune;
 - promovarea acțiunii posesorii, dacă tulburarea s-a produs cu violență;
 - intentarea acțiunii în anularea vânzării pentru eroare asupra substanței lucrului cumpărat.
-
- 15. Plata nedatorată:**
- este un fapt juridic licit;
 - apare ca un act juridic ilicit;
 - este supusă restituirii atunci când persoana care a primit-o a lăsat se împlinescă termenul de prescripție.
-
- 16. Sunt efecte specifice ale contractelor sinalagmatice:**
- nulitatea absolută și nulitatea relativă;
 - excepția de neexecutare a contractului, rezoluțiunea (rezilierea) și riscul contractului;
 - caducitatea și inopozabilitatea.

17. În cazul proprietății comune pe cote-părți:

- a) fructele civile se cuvin coproprietarului care le-a perceput;
- b) posesia exercitată de unul dintre coproprietari este, în principiu, o detenție;
- c) actele juridice de conservare pot fi efectuate numai cu consimțământul expres al tuturor coproprietarilor.

18. Proprietatea este anulabilă:

- a) atunci când dreptul de proprietate asupra unui bun a fost dobândit printr-un act juridic translativ de proprietate lovit de nulitate absolută;
- b) atunci când dreptul de proprietate asupra unui bun a fost dobândit printr-un act juridic translativ de proprietate lovit de nulitate relativă;
- c) dacă rezultă dintr-un act juridic lovit de nulitate absolută.

19. În cazul termenului suspensiv stipulat în favoarea debitorului:

- a) prescripția extinctivă începe să curgă de la data împlinirii termenului;
- b) creditorul este îndreptățit să refuze primirea plății înainte de scadență;
- c) creditorul nu este îndreptățit să ia măsuri conservatorii asupra patrimoniului debitorului său până la împlinirea termenului.

20. Uzufuctul, constituit în favoarea unei persoane fizice:

- a) are caracter esențialmente viager;
- b) are o durată maximă de 30 de ani;
- c) se transmite la moștenitorii rezervatari.

21. Elementul intențional (animus) presupune întotdeauna:

- a) ca posesorul să fi dobândit bunul de la adevăratul proprietar;
- b) voința posesorului de a stăpâni bunul pentru altul, ca detentor precar;
- c) intenția posesorului de a exercita acte de stăpânire a bunului sub nume de titular al dreptului real.

22. Plata făcută unei alte persoane decât creditorul:

- a) este valabilă chiar dacă este realizată prin nesocotirea unui sechestru ori a unei popriri;
- b) stinge obligația numai în măsura în care profită creditorului;
- c) liberează pe debitor, având în vedere diminuarea patrimoniului acestuia.

23. În ipoteza în care minorul avea vârsta de 14 ani împliniți în momentul săvârșirii faptei ilicite sau se poate dovedi că a avut discernământ, victima:

- a) poate pretinde reparația numai de la părinți nu și de la minor;
- b) are facultatea de a pretinde reparația, fie de la minor, fie de la părinți;
- c) poate pretinde reparația numai de la minor nu și de la părinții săi.

24. Bunurile, care formează obiectul dreptului de proprietate publică a statului:

- a) nu pot fi posedate de terții achizitori;
- b) au același regim juridic ca și bunurile proprietate privată a statului, sub aspectul imprescriptibilității;
- c) nu pot fi urmărite de creditori pentru realizarea creanței lor.

25. Dacă proprietarul unui teren ridică o construcție cu materiale aparținând altei persoane atunci acesta:

- a) dobândește dreptul de proprietate asupra construcției, dacă este de bună credință;
- b) este obligat la plata contravalorii materialelor de la momentul efectuării construcției precum și la daune interese, dacă este cazul;
- c) este obligat să plătească o sumă de bani egală cu aceea a creșterii valorii fondului.

26. Principiul relativității efectelor contractului presupune:

- a) Contractul produce, ca regulă, efecte numai între părți, el neputând să profite sau să dauneze unor terțe persoane;
- b) una dintre părți nu poate să pună capăt efectelor actului juridic prin voința sa exclusivă;
- c) îmbogățirea fără justă cauză este subînțeleasă în contractele sinalagmatice cu executare succesivă.

27. Obligația de a presta întreținerea, în cadrul contractului omonim, este o obligație:

- a) de a da;
- b) de a nu face;
- c) care poate fi înlocuită cu o obligație de a da.

28. Reciprocitatea vocației succesoriale este un principiu specific:

- a) vocației legale concrete la moștenire;
- b) vocației testamentare generale;
- c) vocației legale generale la moștenire.

29. Atunci când părțile au declarat mandatul irevocabil:

- a) revocarea mandatului se consideră a fi nejustificată dacă nu este determinată, de exemplu, de culpa mandatarului;
- b) revocarea mandatului se consideră a fi nejustificată dacă nu este determinată, de exemplu, de un caz de nulitate a mandatului;
- c) revocarea mandatului se consideră a fi nejustificată dacă nu este determinată, de exemplu, de culpa mandantului.

30. La data deschiderii succesiunii lui „de cuius” sunt în viață soțul supraviețuitor și trei copii; al patrulea copil a decedat anterior, fără descendenți, dar soția sa pretinde calitatea de moștenitor al lui „de cuius” în temeiul vocației succesoriale a soțului său:

- a) susținerea soției fiului este greșită fiindcă aceasta nu are capacitate și vocație succesorală;
- b) susținerea soției fiului este greșită fiindcă aceasta nu are vocație succesorală;
- c) susținerea soției fiului este corectă, situația îndeplinind toate condițiile pentru operarea reprezentării succesoriale.

31. De regulă, donația:

- a) este un contract bilateral pentru că presupune acordul de voință a două părți;
- b) este un contract bilateral fiindcă ambele părți au obligații;
- c) este un contract unilateral pentru că numai una dintre părți se obligă.

32. În cadrul instituției reprezentării succesoriale, fie și doar din punct de vedere istoric, noțiunea de loc util:

- a) face trimitere la aplicarea regulilor privind reprezentarea „per saltum” și respectiv „omisso medio”;
- b) face trimitere la efectul împărțirii moștenirii pe tulpini;
- c) înseamnă/însemna că dacă cel reprezentat ar fi fost în viață la data deschiderii moștenirii, el ar fi avut vocație succesorală concretă la culegerea patrimoniului succesoral.

33. În materia devoluțiunii legale a moștenirii, mama defunctului:

- a) înlătură de la moștenire pe verișorul defunctului;
- b) este înlăturată de la moștenire de copilul fratelui defunctului;
- c) este înlăturată de la moștenire de soțul supraviețuitor.

34. Prin excepție de la principiul proximității gradului de rudenie:

- a) părinții defunctului nu înlătură de la moștenire pe frații, surorile și descendenții lor până la gradul al patrulea cu defunctul;
- b) frații provenind din căsătorii diferite culeg moștenirea lui „de cuius” pe linii;
- c) frații bunicilor înlătură pe verișori.

35. Dacă la moștenirea defunctului vin doi frați buni, un frate uterin și trei frați consangvini, atunci cote lor succesoriale vor fi:

- a) frații buni $\frac{8}{30}$ fiecare, fratele uterin $\frac{1}{6}$, frații consangvini $\frac{1}{10}$ fiecare;
- b) frații buni $\frac{14}{48}$ fiecare, fratele uterin $\frac{1}{6}$, frații consangvini $\frac{1}{8}$ fiecare;
- c) frații buni $\frac{1}{6}$ fiecare, fratele uterin $\frac{1}{6}$, frații consangvini $\frac{1}{6}$ fiecare.

36. Se sancționează cu nulitatea relativă vânzarea care:

- a) are un obiect ilicit;
- b) nu are cauză la momentul încheierii sale;
- c) nu are prețul determinat.

37. Promisiunea bilaterală de vânzare-cumpărare:

- a) are caracter translativ de proprietate;
- b) are caracter sinalagmatic;
- c) are caracter unilateral.

38. Atunci când, într-un contract, înstrăinarea unui bun se face în schimbul unei sume de bani, dar și în schimbul prestării întreținerii:

- a) suntem în prezența contractului de mandat fără reprezentare;
- b) calificarea contractului se face în funcție de obligația principală a dobânditorului bunului, urmând a fi în prezența vânzării sau a întreținerii;
- c) suntem în prezența contractului de vânzare cu clauză de întreținere.

39. Coparticiparea procesuală obiectivă este o consecință a:

- a) admitere excepției litispendenței;
- b) respingerii excepției lipsei calității procesuale pasive;
- c) admiterii excepției de conexitate, atunci când părțile nu sunt aceleași în toate cererile.

40. Chemarea în judecată a altor persoane:

- a) atrage în judecată numai persoana ce ar fi în măsură să invoce aceleași drepturi subiective civile ca și pârâtul;
- b) poate fi formulată numai de pârât;
- c) poate fi formulată de reclamant cel mai târziu până la terminarea cercetării procesului în fața primei instanțe.

41. Calitatea procesuală se justifică:

- a) prin cererea de chemare în judecată de către reclamant și prin întâmpinare de către pârât;
- b) de către reclamant, atât pentru calitatea procesuală activă, cât și pentru cea pasivă;
- c) numai la cererea instanței.

42. Excepțiile procesuale:

- a) de procedură pot fi unite cu fondul cauzei atunci când pentru soluționarea lor este necesară administrarea acelorași probe ca pentru fondul cauzei;
- b) pot fi invocate, întotdeauna, de părți, de procuror sau instanță din oficiu;
- c) nu constituie apărări de fond.

43. Dacă legea nu dispune altfel, dovezile care nu au fost cerute de reclamant prin cererea de chemare în judecată pot fi cerute și încuviințate în cursul procesului dacă:

- a) întâmpinarea nu este obligatorie;
- b) necesitatea probei rezultă din modificarea cererii;
- c) există acordul expres sau tacit al tuturor părților.

44. Cererea de completare a hotărârii:

- a) se poate face când instanța a omis să se pronunțe asupra unei cereri incidente;
- b) poate fi formulată oricând;
- c) se poate admite și atunci când instanța a omis să se pronunțe asupra unui mijloc de probă, deși acesta era hotărâtor pentru dezlegarea pricinii.

45. În procesul civil, persoana fizică poate fi reprezentată convențional în fața instanțelor de judecată:

- a) numai de avocat;
- b) și de un mandatar neavocat, care, de regulă, nu poate pune, însă, concluzii orale decât prin avocat;
- c) numai în baza unei procuri speciale autentice.

46. Greșita compunere a instanței:

- a) nu poate fi invocată de instanță, din oficiu;
- b) se poate invoca pe cale de excepție sau prin intermediul căilor de atac, în condițiile legii;
- c) nu se poate invoca prin intermediul apelului sau al recursului.

47. Pentru a constitui o condiție de exercitare a acțiunii civile, interesul:

- a) trebuie să fie personal, direct, născut, determinabil;
- b) trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual;
- c) trebuie să existe la momentul formulării cererii indiferent dacă este direct sau indirect.

48. De regulă, neîndeplinirea procedurii prealabile sesizării instanței:

- a) poate fi invocată de oricare dintre părți, inclusiv de instanță din oficiu, sub sancțiunea respingerii cererii ca prematură;
- b) nu poate fi invocată decât de către pârât prin întâmpinare, sub sancțiunea respingerii cererii ca prematură;
- c) nu poate fi invocată decât de către pârât prin întâmpinare, sub sancțiunea decăderii.

49. Hotărârea de expedient:

- a) este întotdeauna pronunțată în camera de consiliu;
- b) este supusă recursului care poate fi exercitat pentru motive procedurale;
- c) nu este susceptibilă a fi supusă căilor de atac.

50. Judecata se suspendă:

- a) atunci când una dintre părți invocă excepția de neconstituționalitate a unui text dintr-o lege pe care își întemeiază pretențiile;
- b) ori de câte ori părțile nu se prezintă la strigarea cauzei;
- c) când amândouă părțile o cer.

51. Legitima apărare, starea de necesitate și cazul fortuit:

- a) produc un efect de excludere a infracțiunii care se extinde și asupra participanților;
- b) producând toate efecte in rem, sunt cauze justificative;
- c) producând toate efecte in personam, sunt cauze de neimputabilitate.

52. Amnistia condiționată și grațierea necondiționată:

- a) sunt acte de clemență cu natură juridică distinctă, operante în materie penală;
- b) atunci când intervin înainte de rămânerea definitivă a hotărârii, înlătură consecințele condamnării;
- c) sunt acte de clemență care înlătură consecințele condamnării atunci când îmbracă forma postexecutorie.

53. În materie penală, prescripția executării pedepsei:

- a) înlătură executarea pedepselor principale și în cazul infracțiunilor de omor, omor calificat și al infracțiunilor intenționate urmate de vătămarea corporală sau de moartea victimei;
- b) nu înlătură executarea pedepsei accesorii;
- c) înlătură și executarea pedepsei accesorii.

54. Culpa (în dreptul penal):

- a) nu poate caracteriza o infracțiune ce prezintă obiect material, ci doar infracțiunile formale;
- b) se clasifică, potrivit doctrinei (printre alte forme), drept culpă in agendo și culpă in omitendo;
- c) nu poate intra în structura intenției depășite decât sub forma culpei simple.

55. Complicele moral și complicele material:

- a) săvârșesc nemijlocit o infracțiune la care participă cu acte de autorat și o altă persoană;
- b) prestează o activitate de participație secundară față de activitatea autorului / coautorilor, dar principală față de activitatea instigatorului;
- c) înlesnesc sau ajută, cu intenție, la săvârșirea nemijlocită a unei fapte prevăzute de legea penală.

56. Cauzele generale care înlătură răspunderea penală:

- a) spre deosebire de cauzele generale de excludere a infracțiunii, nu cunosc clasificarea în "reale" și "personale";
- b) înlătură, pe cale de consecință, posibilitatea aplicării sancțiunii penale pentru infracțiunea comisă, dacă sunt cauze antecondamnatorii;
- c) nu sunt incidente în ipoteza infracțiunilor comise de către un subiect activ special.

57. O infracțiune omisivă proprie:

- a) reprezintă o infracțiune omisivă săvârșită de către un subiect activ special;
- b) reprezintă o infracțiune comisivă săvârșită prin omisiune;
- c) reprezintă o faptă prevăzută de legea penală printr-o normă penală onerativă, care pe caz concret se săvârșește prin inacțiune.

58. Potrivii legii, lipsa plângerii prealabile în cazul infracțiunilor pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate:

- a) înlătură răspunderea penală și stinge acțiunea civilă;
- b) înlătură acțiunea civilă și stinge acțiunea penală;
- c) înlătură răspunderea penală, fără a afecta răspunderea civilă.

59. Reprezintă modalități ale complicității:

- a) complicitatea anterioară și complicitatea posterioară;
- b) complicitatea prin acțiune și complicitatea prin inacțiune;
- c) complicitatea concomitentă și complicitatea posterioară.

60. Latura subiectivă a infracțiunii:

- a) spre deosebire de latura obiectivă, nu este o componentă obligatorie a conținutului constitutiv al oricărei infracțiuni;
- b) presupune, în mod obligatoriu, existența formei de vinovăție anume impusă de lege pentru existența unei anumite infracțiuni;
- c) include, în unele cazuri, ca elemente suplimentare formei de vinovăție, aspecte privind locul, timpul, modul și mijloacele de săvârșire a infracțiunii.

61. În dreptul penal, sub aspectul naturii juridice:

- a) prescripția executării pedepsei este o cauză care înlătură răspunderea penală;
- b) prescripția răspunderii penale este o cauză care înlătură executarea pedepsei;
- c) împăcarea nu reprezintă o cauză de înlăturare a executării pedepsei.

62. Cauzele generale justificative:

- a) sunt cauze de atipicitate;
- b) sunt cauze de antijuridicitate;
- c) sunt cauze care înlătură răspunderea penală.

63. Exercițarea unui drept sau îndeplinirea unei obligații:

- a) potrivit prevederilor legale generează efecte în persoană;
- b) funcționează cu natura juridică de cauze justificative în raport de orice faptă incriminată;
- c) nu beneficiază de reglementare cu titlu de cauze de neimputabilitate.

64. Legea penală consacră expres:

- a) momentul final până la care poate interveni retragerea plângerii prealabile (în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile) și anume, până la pronunțarea unei hotărâri definitive;
- b) momentul final până la care poate interveni împăcarea (în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale s-a făcut din oficiu, dacă legea o prevede în mod expres) și anume, până la pronunțarea unei hotărâri definitive;
- c) că amenda penală încasată anterior amnistiei se restituie în măsura în care nu servește la despăgubirea persoanei vătămate.

65. În ipoteza săvârșirii unei infracțiuni de furt, comise nemijlocit (de către X) la data de 1 iulie 2019, în raport de care o persoană (Y) a promis, pe 20 iunie 2019, tănuirea bunurilor care urmau a fi sustrase, îndeplinindu-și apoi promisiunea pe 4 iulie 2019, dacă pe 2 iulie 2019 a intrat în vigoare o lege de amnistie a tuturor infracțiunilor de furt comise până la data de 1 iulie 2019 inclusiv, atunci:

- a) Y nu va putea beneficia de efectul legii de amnistie, urmând a răspunde penal;
- b) ambii (X și Y) vor beneficia de efectul legii de amnistie, fiindu-le înlăturată răspunderea penală;
- c) X ar putea beneficia de efectul legii de amnistie, dar numai dacă și lui Y i se va acorda înlăturarea răspunderii penale (de exemplu, dacă Y este recidivist, iar legea de amnistie nu se aplică recidiviștilor, nici X nu va beneficia de clemență, chiar dacă el nu este recidivist).

66. În cazul infracțiunilor de durată, ca infracțiuni progresive:

- a) termenele de prescripție a răspunderii penale încep să curgă de la data săvârșirii acțiunii sau inacțiunii și se calculează în raport cu pedeapsa corespunzătoare rezultatului definitiv produs;
- b) termenele de prescripție a executării pedepsei încep să curgă de la data săvârșirii acțiunii sau inacțiunii și se calculează în raport cu pedeapsa corespunzătoare rezultatului definitiv produs, indiferent de forma de vinovăție;
- c) dacă fapta comisă este o lovire cauzatoare de moarte, se înlătură răspunderea penală prin împlinirea termenului de prescripție prevăzut de lege.

67. Nu constituie infracțiune de omor fapta prevăzută de legea penală constând în uciderea unei persoane:

- a) de către acela care a acționat sub imperiul unui caz fortuit;
- b) de către acela care nu a cunoscut starea de graviditate în care se găsea victima ucisă;
- c) comisă în prezența consimțământului victimei.

68. Termenele de prescripție a răspunderii penale încep să curgă:

- a) în cazul anumitor categorii de infracțiuni, expres și limitativ prevăzute de lege, săvârșite de un minor, de la data la care reprezentantul său legal a aflat despre săvârșirea faptei;
- b) de la data săvârșirii infracțiunii (ca regulă);
- c) de la momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, cu excepția cazului infracțiunilor imprescriptibile.

69. Se pedepsește la plângerea prealabilă a persoanei vătămate:

- a) furtul comis de către tutore în paguba minorului aflat în îngrijirea sa;
- b) furtul comis între persoane care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți, în cazul în care conviețuiesc;
- c) furtul comis de către cel care o găzduiește pe persoana vătămată.

70. În situația unei pluralități de subiecți pasivi printr-o faptă unică de șantaj, urmează a se reține:

- a) o singură infracțiune de șantaj în forma simplă;
- b) o singură infracțiune de șantaj în formă continuată;
- c) atâtea infracțiuni de șantaj câți subiecți pasivi sunt.

71. Infracțiunea de "determinarea sau înlesnirea sinuciderii" (art. 191 Cod penal), se reține:

- a) numai atunci când activitatea de suprimare a vieții este în exclusivitate opera sinucigașului;
- b) și atunci când făptuitorul săvârșește acte de cooperare directă cu victima la realizarea acțiunii acesteia de sinucidere;
- c) indiferent dacă victima a avut sau nu libertatea să ia hotărârea de a se sinucide.

72. În cazul infracțiunii de "violarea de domiciliu", subiect pasiv:

- a) este persoana care îi cere făptuitorului să părăsească domiciliul indiferent dacă aceasta era sau nu îndreptățită să formuleze o astfel de cerere;
- b) nu poate fi decât proprietarul domiciliului în care s-a pătruns fără drept;
- c) poate fi și chiriașul în raport cu proprietarul, atunci când chiriașul folosește domiciliul în baza unui titlu legal.

73. Infracțiunea de viol, forma de baza [art. 218 alin. (1) Cod penal] și forma asimilată [art. 218 alin. (2) Cod penal], când constrângerea fizică este realizată prin acțiuni de loviri sau alte violențe:

- a) absoarbe în conținutul său infracțiunea de lovire sau alte violențe;
- b) intră în concurs real cu infracțiunea de lovire sau alte violențe;
- c) intră în concurs formal cu infracțiunea de lovire sau alte violențe.

74. Fapta celui care, în scop de intimidare, în aceeași împrejurare, amenință că lovește și imediat lovește cu palma peste față un judecător aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, constituie:

- a) o singură infracțiune de ultraj judiciar, forma de baza prevăzută la art. 279 alin. (1) Cod penal;
- b) două infracțiuni de ultraj judiciar, forma de baza prevăzută la art. 279 alin. (1) Cod penal, comise asupra aceluiași subiect pasiv, aflate în concurs real;
- c) o singură infracțiune de ultraj judiciar, forma asimilată prevăzută la art. 279 alin. (2) Cod penal.

75. Măsura confiscării speciale prevăzută în cazul infracțiunii de trafic de influență [art. 291 alin. (2) Cod penal], se aplică:

- a) și în situația în care banii, valorile sau orice alte bunuri doar au fost pretinse de către făptuitor;
- b) doar în situația în care banii, valorile sau orice alte bunuri au fost primite de către făptuitor;
- c) în toate situațiile, chiar și atunci când pretinderea ori acceptarea promisiunii nu a fost urmată de primirea banilor, valorilor sau a oricăror altor bunuri.

76. În cazul infracțiunii de abandon de familie (art. 378 Cod penal):

- a) subiectul pasiv este întotdeauna un membru de familie al făptuitorului;
- b) subiect pasiv poate fi și un major;
- c) elementul material al laturii obiective constă doar în acțiuni.

77. În cazul infracțiunii de vătămare corporală din culpă (art. 196 Cod penal):

- a) acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;
- b) este posibilă participația improprie;
- c) urmarea imediată poate consta și în producerea de suferințe fizice sau într-o vătămare ce a necesitat pentru vindecare îngrijiri medicale.

78. În cazul infracțiunii de fals în declarații (art. 326 Cod penal):

- a) tentativa este incriminată;
- b) legătura de cauzalitate nu rezultă din materialitatea faptei;
- c) participația penală este posibilă doar în forma instigării sau a complicității.

79. În cazul infracțiunii de omor calificat săvârșit din interes material [art. 189 lit. b) Cod penal]:

- a) interesul material trebuie realizat efectiv;
- b) interesul material este o circumstanță reală, deoarece privește fapta;
- c) interesul material reprezintă mobilul infracțiunii.

80. În cazul infracțiunii de "lovirea sau alte violențe", forma de bază prevăzută la art. 193 alin. (1) Cod penal, suferințele fizice:

- a) se prezumă atunci când fapta se comite printr-o acțiune de lovire;
- b) se prezumă atunci când fapta se comite prin alte acte de violență;
- c) trebuie dovedite în toate situațiile, indiferent dacă fapta se comite prin lovire sau prin alte acte de violență.

81. Tentativa nu se sancționează în cazul infracțiunii de:

- a) fals intelectual (art. 321 Cod penal);
- b) fals privind identitatea (art. 327 Cod penal);
- c) fals material în înscrisuri oficiale (art. 320 Cod penal).

82. Fapta celui care ocupă, în întregime sau în parte, fără drept, un imobil aflat în posesia altuia:

- a) constituie infracțiunea de violare de domiciliu;
- b) constituie infracțiunea de tulburarea de posesie, indiferent de mijloacele prin care s-a realizat acțiunea de ocupare;
- c) constituie infracțiunea de tulburare de posesie atunci când fapta a fost comisă prin desființarea semnelor de hotăr.

83. Infracțiunea de abuz în serviciu (art. 297 Cod penal) se deosebește de infracțiunea de neglijență în serviciu (art. 298 Cod penal) prin:

- a) elementul material al laturii obiective;
- b) calitatea subiectului activ;
- c) latura subiectivă.

84. În cazul infracțiunii de "inducerea în eroare a organelor judiciare", forma de baza [art. 268 alin. (1) Cod penal], plângerea sau denunțul prin care este făcută sesizarea penală:

- a) constituie obiectul material al infracțiunii;
- b) constituie mijlocul prin care se săvârșește infracțiunea;
- c) trebuie să respecte toate condițiile cerute de legea procesual penală pentru modul de sesizare folosit.

85. Nu pot fi reprezentați în procesul penal în nicio împrejurare:

- a) suspectul;
- b) partea responsabilă civilmente;
- c) martorul.

86. Instanța se pronunță întotdeauna prin sentință:

- a) în materia măsurilor preventive;
- b) atunci când soluționează cauza pe fond în prima instanță;
- c) atunci când încuviințează administrarea probatoriilor testimoniale, în cursul judecății la prima instanță.

87. Este obligatorie asistența juridică a inculpatului în faza de urmărire penală:

- a) ori de câte ori acesta a săvârșit fapta în cursul minorității, chiar dacă a fost identificat și prins după ce a devenit major;
- b) ori de câte ori față de acesta s-a dispus măsura sechestrului asigurator în procesul penal;
- c) ori de câte ori acesta se află în executarea unei pedepse pronunțate pentru comiterea unei alte infracțiuni.

88. În cursul judecății , administrarea de probe din oficiu se poate face:

- a) doar dacă procurorul nu se opune unei astfel de solicitari;
- b) doar dacă procurorul, părțile și persoana vătămată nu au înțeles să propună vreo probă;
- c) oricând pe parcursul cercetării judecătorești, dacă instanța apreciază necesar.

89. Inculpatul se citează obligatoriu la fiecare termen de judecată, chiar dacă a fost prezent la unul dintre acestea:

- a) dacă acesta are calitatea de militar;
- b) dacă acesta solicită expres să fie citat la fiecare termen de judecată;
- c) dacă acesta nu are un apărător ales.

90. În exercitarea prerogativelor de apărător desemnat din oficiu pentru partea civilă, avocatul:

- a) are dreptul de a asista la efectuarea oricărui act de urmărire penală;
- b) are dreptul de a depune cereri și memorii, însă doar dacă sunt însușite în prealabil de către partea pe care o reprezintă;
- c) nu are dreptul de a invoca excepții.

91. Redeschiderea urmăririi penale nu poate fi dispusă, în niciun caz:

- a) din dispoziția procurorului ce a dispus anterior clasarea;
- b) din dispoziția judecătorului de cameră preliminară;
- c) din dispoziția organului de cercetare penală.

92. Reluarea urmăririi penale după suspendare se dispune de către:

- a) procurorul care exercită activitatea de supraveghere a cercetării penale sau procurorul care efectuează urmărirea penală;
- b) judecătorul de drepturi și libertăți, la cererea procurorului;
- c) instanța de judecată, la propunerea procurorului.

93. Consultarea dosarului în faza de cameră preliminară:

- a) este un drept recunoscut și suspectului;
- b) este un drept recunoscut și martorului;
- c) nu poate fi restricționată apărătorului părții civile.

94. Termenele de succesiune:

- a) sunt întotdeauna termene procedurale;
- b) nu pot fi termene substanțiale;
- c) pot fi termene judiciare.

95. Poate atrage sancțiunea nulității relative încălcarea dispozițiilor legale relative la:

- a) îndeplinirea procedurii de citare a inculpatului, atunci când această citare este obligatorie în faza de judecată;
- b) prezența procurorului în procedura confirmării redeschiderii urmăririi penale de către judecătorul de cameră preliminară;
- c) acordarea asistenței juridice a inculpatului la încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției.

96. Judecata poate avea loc potrivit procedurii abreviate în cazul recunoașterii învinuirii:

- a) doar dacă inculpatul nu este minor;
- b) doar dacă se încheie un acord în acest sens cu inculpatul;
- c) nu doar în ipoteza în care sesizarea instanței s-a făcut prin rechizitoriu.

97. Plângerea îndreptată împotriva unei soluții de neurmărire penală sau de netrimiteră în judecată:

- a) se soluționează de către judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța competentă;
- b) nu poate fi soluționată de procurorul care a supravegheat activitatea organelor de cercetare penală în acel caz;
- c) trebuie depusă în termen de maxim 10 zile de la dispunerea soluției de către procuror.

98. În procesul penal, avocatul din oficiu:

- a) nu poate fi ales de către suspect sau inculpat;
- b) poate asigura asistența juridică suspectului sau inculpatului împreună cu unul sau mai mulți avocați aleși ai acestuia;
- c) nu este obligat să se prezinte ori de câte ori este chemat de organul judiciar decât în condițiile în care ar exista un acord expres în acest sens din partea părții sau subiectului procesual principal pe care îl asistă sau reprezintă.

99. În cazul probelor obținute în mod nelegal în procesul penal:

- a) acestea nu pot fi folosite în procesul penal, cu excepția situației în care partea îndreptățită să invoce nelegalitatea acestora a renunțat în mod expres la acest drept;
- b) nu pot fi folosite în procesul penal, cu excepția declarațiilor de martor;
- c) intervine sancțiunea excluderii acestora prin îndepărtarea fizică din dosarul penal.

100. În procedura acordului de recunoaștere a vinovăției:

- a) inculpatul trebuie să recunoască toate infracțiunile de care acesta este acuzat;
- b) suspectul poate încheia acordul doar cu organul de cercetare penală, în limitele stabilite de procurorul de caz;
- c) inculpatul beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei amenzii.